

Malik (Orhan Kemal'in "Cemile" adlı Romanı) Uyumlu

Karakter Yugoslav dağlarında yıllarca çete reisliği yapan Boşnak Malik, arkadaşı Muy ile göç ettiği Çukurova'da kendilerine hayat kurmaya çalışırlar. Muy'un kızlarının da bir bir dağıldığını gören Malik, şehirden ve fabrikadan hazzetmez. Oğlu Sadri'yi ve kızı Cemile'yi çok sever. Onlar işten gelene dek yemek pişirir, çoraplarını yamar, camiye gider. Bakışarak bile anlaştığı Muy ile özdeşleşen Malik, geçmişinde çok güçlü bir karakter olduğu için düşüşe geçmeyi kendine yediremez. Umutla geldiği yeni sosyal düzende sadece eşini değil insanca yaşam şeklini de kaybeden yaşlı adam yoksulluk içinde yaşamasına rağmen, insanları saç tıraş etmekten, bakımdan herhangi bir ödeme almaz. İyi niyeti ile maddiyatı ikinci plana iterek yaşar.

Aktiviteler İhtiyar Malik, evde çocukları Cemile ve Sadri'yi beklemekte, onlara yemek pişirmektedir. Yırtılmış çoraplarını yamayarak diker. İnsanları evinde parasız tıraş eder. Çoğu zaman Boşnakça konuşan Malik'in en yakın dostu birlikte göçtükleri arkadaşı Muy'dur. Pencere kenarına oturup dışarıyı izlemeyi seven ihtiyar komşusu İzzet usta ile iyi anlaşmakta, onun sözüne güvenmektedir. Malik kendisi gelen misafirlerine kahve de yapabilmektedir.

ÖRNEK ANILAR

Koruyucu İş çıkışı fabrikadan dönüşte abisini azarlayan Cemile'ye karşı Sadri'yi savunan ihtiyar baba her ikisinin de sürekli birbirine tutunması gerektiğini öğütler: “ - Oğlumun hatırına dokunmazsan başımın üstünde yerin var! dedi, dokunursan... Çünkü bu dünyada onun senden, senin ondan başka kimseniz kaldı mı? Yarın ben de gözlerimi yumuverirsem...”

Mutsuz İhtiyar Malik, göçtüklerinden beri ailesini dağılmış hissetmektedir. Çok sevdiği karısını fabrika yüzünden iş kazasında kaybetmesi, çocuklarının hala o fabrikada çalışıyor olması hep kendisine acı verir. Bu nedenle akli hep köyleri olan Karagöl'e gidip yaşamının son günlerini düşünmeden geçirmeyi arzu eder: “- Allah göstermesin! Çocuklarımı alıp Karagöl'e gidecem ben... Onları şehirde bırakmak istemiyorum...”

Endişeli Fabrikada çalışma uğruna Adana'ya geldiklerinden beri tedirgin olan Malik, hem onların da karısı gibi öleceğinden hem de dostu Muy'un kızları gibi kaçırılması gibi kızının başına bir şey gelmesinden oldukça büyük bir endişe duyar: “Muy'a baktı. Hafif hafif sallanıyordu. Onu tetkik etmeğe başladı. Ya günün birinde Cemile'yi de Muy'un kızı gibi kaçırırlarsa?”

Merhametli Cemile ve Sadri arasında kaldığında hep Sadri'den yana imiş gibi görünse de kızına da kıyamayan duygusal yaşlı baba kızının Necati ile evleneceğini duyunca çok üzülür, kızını bir müddet yabancı gibi hisseder. Merhamet duygusu ağır basan yaşlı baba ile kızı ağlaşarak yine birbirlerine destek olur: “ İhtiyar Malik'in artık dayanacağı kalmamıştı. Kalktı, kızının yanına gitti. Eskiden olduğu gibi onu kucağına aldı. Yaşlı gözlerini öpmeğe başladı. Ama bu, eski Cemile onun sevgili kızı, kızkosu Cemka değildi... Yabancı bir vücudu kucaklamış gibi irkildi.”

Cesur Vaktiyle dağlarda çarpışan, cesur yürekli bir adam olan Malik, yaşlı da olsa ailesini koruma güdüsü altındadır. Fabrikada oğluna zarar geleceği endişesi ile elinde odunla giderek oğlunu görmek için gözdağı verir: “Çarptı, devirdi. Sonra yüz elli metrelik mesafe hızla geçilip fabrikanın demir kapısına yüklenildi. Elindeki odunu kapıya vuran ihtiyar Malik: - Oğlumu verin! diye bağırды, Sadri'mi verin!”

Duygusal Hem Sadri'yi hem de Cemile'yi kurtaramadığını düşünen ihtiyar Malik, evinde kendi kendine ağlar: “İhtiyar Malik oda kapısını arkadan sürgülemiş, pencere önünde sessiz sessiz ağlıyor, mahallenin sırtını döndüğü kocaman göl ise, ikinci güneşinin ölgün sarısı altında kocaman bir denizi hatırlatarak hafif hafif dalgalanıyordu.”